

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum consensus sit causa efficiens matrimonij? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

rius faciat verum matrimonium?
¶ Quinto, utrum consensus in occulto factus per verba de presenti, faciat matrimonium?

ARTIC. 1.

Utrum consensus sit causa efficiens matrimonij?

184

*Tho. ubi
sup. arti.
2. q. 1. &
sq. Con-
cil. Tri-
dent. ses-
sio 24. de
refr. ma-
trim. c. 9.
Q. prac.
art. 1.*

¶ *Hem.*

32. in

*Matt. in**opere im-**perfecto**pari an-**te med.*

10. 2. &

in De. r.

27. q. 2.

c. 2. & 5

*V. de l.**Nuptias.**ff. de re-**qu. iur.**Decret.*

li. 4. tit.

a. 6. 25.

AD primum sic proceditur, videtur, quod consensu non sit causa efficiens matrimonij. Sacramenta enim non sunt à voluntate humana, sed à institutione diuina. Sed consensus ad voluntatem humanam pertinet. Ergo non est causa matrimonij, sicut nec aliorum sacramentorum.

¶ 2. Præterea, idem non est causa sui ipsius. Sed matrimonium nihil aliud videtur esse, quam consensus: quia consensus ipse significat coniunctionem Christi ad Ecclesiam. Ergo consensus non est causa matrimonij.

¶ 3. Præterea, vnius debet esse vna causa. Sed matrimonium inter duos est vnum, ut dictum est. Consensus autem duorum, sunt diuersi, quia in diuersorum sunt, & in diuersa; ab vna enim parte est consensus in virum, ex alia in vxorem. Ergo mutuu consensus non est causa matrimonij.

SED contra est, quod Chryso. ¶ dicit, Matrimonium non facit coitus, sed voluntas.

¶ Præterea, vnus non accipit potestatem in se, quod est liberè alterius, nisi per eius consentum. Sed per matrimonium accipit vterque coniugum potestatem in corpus alterius, ut patet 1. Cor. 7. cum vnus accipit potestatem sui corporis ab altero. Ergo consensus facit matrimonium.

RESPONDEO dicendum, quod in omnibus sacramentis est aliqua spiritalis operatio mediata materiali operatione, qua eam significat; sicut per ablutionem corporalem in baptismo, fit ablutio interior spiritalis. Vnde cum in matrimonio fit quedam spiritalis coniunctio, in quantum matrimonium est sacramentum; & aliqua materialis, secundum quod

quod est in officium naturæ & civilis vitæ: oportet quod mediante materiali, fiat spiritualis virtute divina. Unde cum coniunctiones matrimonialium contractuum fiant per mutuum consensum, oportet quod hoc modo etiam fiat matrimonialis coniunctio.

Ad primum ergo dicendum, quod sacramentorum prima causa est divina virtus, quæ in eis operatur salutem: sed causæ secundæ siue instrumentales; sunt materiales operationes, ex divina institutione efficaciam habentes: & sic consensus in matrimonio est causa.

Ad secundum dicendum, quod matrimonium non est ipse consensus, sed quædam unio ordinatorum ad unum, ut dictum est, * quam consensus facit: nec consensus propriè loquendo, coniunctionem Christi ad ecclesiam significat, sed voluntatem eius, quæ factum est ut ecclesiæ coniungeretur.

* Quas. preced. art. 1. Gratianus caus. 27. q. 2.

Ad tertium dicendum, quod sicut matrimonium est unum ex parte eius, in quod fit coniunctio, quæ sit multiplex ex parte coniunctorum: ita etiam consensus est vnus ex parte eius in quod consentiunt, scilicet prædictæ coniunctionis; quamvis sit multiplex ex parte consentientium: nec est directe consensus in virum, sed in coniunctionem ad virum ex parte vxoris: & similiter ex parte viri est consensus in coniunctionem ad vxorem.

De qua in corp. & preced. art.

ARTIC. II.

Utrum oporteat consensum per verba exprimi?

185

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod non oporteat consensum per verba exprimi. Quia si per matrimonium redigitur homo in potestatem uxoris, ita per votum. Sed votum obligat quo ad verbum, etiam si non exprimatur verbis. Ergo & consensus facit matrimonij obligationem, etiam sine expressione verborum.

* Vt dicitur in Decretis lib. 4. tit. 1. s. 23.

Præterea, Matrimonium potest esse inter eos, qui suum consensum sibi mutuo verbis exprimerent.